

Arrest

nr. 271 926 van 26 april 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
X
X
X
X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. DIENI en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 15 november 2019 en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 20 november 2019.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken respectievelijk op 6 februari 2020 en op 12 februari 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het

CGVS). Op het CGVS werden verzoekende partijen respectievelijk gehoord op 2 augustus 2021, 6 september 2021 en 21 oktober 2021.

1.3. Op 16 december 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 17 december 2021 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van F. A. S. W. (eerste verzoeker, vader) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, F.(...) A.(...), S.(...) W.(...), bent Salvadoraans staatsburger geboren op (...) 1975 in San Vicente. U woonde samen met uw vrouw (Su.(...) T.(...) O.(...) D.(...) F.(...) (CGVS (...))B; DVZ (...)), uw zoon en uw schoondochter (K.(...) W.(...) F.(...) O.(...) (CGVS (...))8; DVZ (...)) en T.(...) D.(...) S.(...) D.(...) F.(...) (CGVS (...))8B; DVZ (...)), en uw dochter (S.(...) N.(...) F.(...) O.(...) (CGVS (...))0; DVZ (...)) in de residentie (...) in Cuscatancingo in San Salvador. U werkte als chauffeur voor het bedrijf I.(...) en uw vrouw bleef thuis. Uw zoon K.(...) werkte voor een financiële instelling, uw schoondochter T.(...) werkte als assistente voor een advocaat. Uw dochter S.(...) studeerde aan het college IT.(...). Op 2 februari 2019 werd u thuis benaderd door een bendelid genaamd El Diegito. Aangezien uw vrouw en uw dochter toen ook thuis waren, ging u naar buiten om alleen met het bendelid te praten. Hij eiste 300 dollar van u omdat hij met de bende MS-13 de wijk bewaakte. U weigerde dit bedrag te geven en het bendelid vertrok. In de eerste week van juni 2019 werd u opnieuw door El Diegito lastiggevallen. Ditmaal kwam hij met een ander bendelid naar u toe. Ze eisten opnieuw 300 dollar, u weigerde opnieuw dit bedrag te geven. Daarop zeiden ze dat u met hen moest samenwerken: u zou met uw wagen drugs en wagens kunnen transporteren of benedeleden kunnen vervoeren. Ook dit weigerde u. Daarop zeiden ze dat ze al groen licht hadden gekregen om u of uw gezin te vermoorden. De twee benedeleden vertrokken. U vertrok naar uw werk en keerde in de namiddag terug naar huis. Ondertussen verzamelde uw vrouw wat kledij en documenten. Uw vrouw belde naar jullie kinderen en vroeg aan uw zoon K.(...) om niet meer thuis te komen, en om te zeggen dat hij samen met T.(...) zijn zus Suz.(...) moest ophalen van het college om rechtstreeks naar het huis van uw zus te gaan in Ciudad Versailles. Daar verbleven jullie tot jullie vertrek uit El Salvador. Diezelfde avond bij uw zus vertelde uw dochter dat benedeleden haar in die eerste week van juni ook meermaals hadden lastiggevallen. Ondertussen verzamelden jullie de nodige documenten en verkochten jullie de twee wagens om de vliegtickets te financieren. U bleef werken tot de week voor jullie vertrek, net zoals uw schoondochter. Uw zoon stopte een maand eerder met werken, en ook uw dochter ging tot in november naar het college en rondde haar studiejaar af. Op 14 en 15 oktober 2019 gingen jullie de paspoorten halen. In de eerste week van november 2019 kochten jullie de vliegtickets. Op 13 november 2019 ging u een klacht indienen bij de politie in San Salvador. Op 14 november 2019 reisde u samen met uw vrouw, uw zoon en schoondochter, en uw dochter, per vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan in België op 15 november 2019 en dienden een verzoek tot internationale bescherming in op 18 november 2019. U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador waar u de bende MS-13 dient te vrezan. Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten en paspoorten, uw huwelijksakte, jullie geboorteaktes, jullie blanco strafbladen, een document van uw werk (dd. 12 november 2019), een document van het werk van uw zoon (dd. 15 oktober 2019), en een aangifte bij de politie (dd. 13 november 2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS geconcludeerd dat u alsook uw gezinsleden niet aannemelijk hebben gemaakt dat jullie een gegronde vrees voor vervolging hebben, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, en evenmin dat jullie een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld

worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen. Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Een bendelid van MS-13, genaamd El Diegito, zou u op 2 februari 2019 en in juni 2019 een bedrag van 300 dollar hebben gevraagd (CGVS (...), p.9; CGVS (...B, p.7-8; CGVS (...8, p.6-7; CGVS (...8B, p.6; CGVS (...0, p.6-7). Toen u in juni 2019 opnieuw weigerde dit bedrag te betalen, zouden El Diegito en een ander bendelid gevraagd hebben om met hen samen te werken (CGVS (...), p.9; CGVS (...B, p.8; CGVS (...8, p.6 en 9; CGVS (...8B, p.6; CGVS (...0, p.6-7). Ze zouden gevraagd hebben dat u met uw wagen bendeleden of andere zaken zoals drugs en wapens zou vervoeren (CGVS (...), p.9; CGVS (...B, p.8; CGVS (...8, p.6; CGVS (...8B, p.6; CGVS (...0, p.7). Toen u ook dit weigerde, zouden de twee bendeleden lastig geworden zijn en zouden ze gezegd hebben dat ze groen licht hadden gekregen om u of iemand van uw gezin te vermoorden (CGVS (...), p.9; CGVS (...B, p.10; CGVS (...8, p.6; CGVS (...8B, p.6-7; CGVS (...0, p.7). Uit bovenstaande verklaringen is gebleken dat u en uw gezin problemen zouden hebben gekend met bendeleden die geld van u eisten. Voor wat betreft de aangehaalde problemen met de bende MS-13 dient te worden opgemerkt dat deze problemen 'an sich' puur economisch en crimineel van aard zijn. Nergens blijkt een link met de Geneefse Vluchtelingenconventie. U kan dan ook niet als vluchteling worden erkend. Bovendien dient te worden vastgesteld dat er ernstige twijfels kunnen worden geuit bij de door jullie geschetste verklaringen over de beweerde feiten die aan de basis zouden liggen van jullie vertrek. Wat betreft het incident op 2 februari 2019 dient te worden opgemerkt dat jullie uiteenlopende verklaringen afleggen over feiten van die dag (CGVS (...), p.10 en 11; CGVS (...B, p.7-8 en 9; CGVS (...8, p.7; CGVS (...8B, p.6 en 7; CGVS (...0, p. 6 en 7). U verklaart dat uw vrouw en uw dochter thuis waren toen El Diegito u benaderde aan jullie huis (CGVS (...), p.10). Zij konden de persoon zien vanuit jullie huis en ook het gesprek horen (CGVS (...), p.10). Uw zoon en uw schoondochter verklaren echter dat uw dochter die dag op het college was en dus niet thuis was toen het incident plaatsvond (CGVS (...8, p.7; CGVS (...8B, p.7). Uw dochter verklaart dan weer dat ze met u en haar broer op weg was naar huis in de avond toen u door het bendelid werd benaderd (CGVS (...0, p.6 en 7). Ze verklaart dat het bendelid u nariep en dat u dan naar het bendelid ging, waarop zij en haar broer besloten het huis binnen te gaan (CGVS (...0, p.7). Ook uw vrouw verklaart dat u samen met uw dochter en uw zoon naar huis was gegaan, maar dat er dan op de deur werd geklopt door het bendelid toen jullie binnen waren (CGVS (...B, p.8 en 9). Uw zoon en uw schoondochter ontkennen op hun beurt dat uw zoon thuis was op 2 februari 2019 en verklaren dat hij op het werk was (CGVS (...8, p.6 en 7). Dat jullie dusdanig uiteenlopende verklaringen afleggen over die eerste confrontatie op 2 februari 2019, is toch wel zeer merkwaardig. Verder verklaart u dat u de gebeurtenissen van die dag pas veel later met de rest van het gezin besproken hebt, aangezien u het als een situatie zag die niet erger ging worden (CGVS (...), p.11). U schonk niet veel aandacht aan de feiten op dat moment en jullie deden op dezelfde manier verder (CGVS (...), p.11). U verklaart dat jullie dat zelfs niet met de familie besproken hebben (CGVS (...), p.10). Uw zoon verklaart eerst dat u pas in juni vertelde over dit incident van 2 februari 2019, nadat het volgende incident plaatsvond (CGVS (...8, p.7), maar komt later op zijn woorden terug en verklaart dat u erover vertelde dezelfde dag dat het plaatsvond, in februari (CGVS (...8, p.7). Uw schoondochter verklaart ook dat u erover vertelde de dag zelf, op 2 februari 2019, en dat jullie hierna voorzorgsmaatregelen namen (CGVS (...8B, p.6). Ook uw dochter verklaart dat u het meteen na de feiten vertelde, omdat zij samen met haar broer het bendelid had gezien dat u benaderde (CGVS (...0, p.7). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over de feiten die op 2 februari 2019 zouden

hebben plaatsgevonden, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Verder dient te worden gewezen op jullie allesbehalve overtuigende verklaringen over deze bende en haar modus operandi. Jullie verklaren dat jullie weten dat het bendelid van het incident op 2 februari 2019 El Diegito heet (CGVS (...), p.9 en 13; CGVS (...),B, p.8 en 9; CGVS (...),8, p.8; CGVS (...),8B, p.6 en 7; CGVS (...),0, p.7). Uw man verklaart dat hij deze naam kent via de mensen op de wasplaats van zijn wagen (CGVS (...), p.10-11). Uw zoon en uw schoondochter verklaren dan weer dat jullie via de burens te weten kwamen wie deze persoon was (CGVS (...),8, p.8; CGVS (...),8B, p.7). Opnieuw zijn jullie verklaringen weinig eenduidig. Na het incident op 2 februari 2019 ondervonden jullie geen verdere problemen met de bendeleden, op geen enkel moment werden jullie geconfronteerd met El Diegito of andere bendeleden die het geld kwamen innen, hoewel jullie daar bleven wonen (CGVS (...), p.12; CGVS (...),B, p.8 en 9; CGVS (...),8B, p.6 en 7). Dergelijk gebrek aan daadkracht valt maar moeilijk te rijmen met het niets ontziende karakter dat u deze bende aanmeet (CGVS (...), p.7). Uw zoon argumenteert dat El Diegito in de periode in de gevangenis zat (CGVS (...),8, p.8; CGVS (...),8B, p.8). U geeft aan dat wanneer een bendelid een tijdje afwezig is, dat dan wordt gezegd dat het hij een tijdje gevangengenomen werd (CGVS (...), p.12). Het is niet aannemelijk dat jullie geen problemen zouden kennen gedurende vier maanden omdat één bendelid in de gevangenis zou zitten. Verwacht kan worden dat, indien dit bendelid werkelijk in de gevangenis zou zitten, een ander lid van de bende zou worden opgedragen om het geld te komen innen. Verder legt uw vrouw inconsistente verklaringen af wat betreft het bendelid El Diegito in de periode tussen het eerste en het tweede incident, de periode waarin jullie beweren dat El Diegito in de gevangenis zou hebben gezeten. Gevraagd of iemand anders van het gezin hem gezien heeft in de periode tussen de twee incidenten, verklaart uw vrouw simpelweg "Niet dat ik weet" (CGVS (...),B, p.10). Men moge verwachten dat jullie elkaar hiervan op de hoogte zouden houden. Gevraagd of zij hem gezien heeft in deze periode, antwoordt uw vrouw "Wij zagen hem wel altijd daarbuiten, ergens op straat. Hij heeft in het begin niks meer gezegd. Ik zag hem ook niet veel omdat ik thuis was" (CGVS (...),B, p.8). Iets later geeft ze aan dat ze niet El Diegito zelf zag maar wel andere bendeleden, en dat El Diegito wel misschien daartussen zat (CGVS (...),B, p.10). Wanneer dan opnieuw wordt gevraagd of zij het bendelid heeft gezien in de periode tussen het eerste en het tweede incident, antwoordt ze "misschien hebben we hem een keer gezien in de komende maand na het incident" (CGVS (...),B, p.10). Ook uw dochter geeft eerst aan dat ze El Diegito voor de incidenten in juni 2019 nog een paar keer gezien heeft (CGVS (...),0, p.8). Ook zij komt daarna op haar woorden terug en verklaart "Natuurlijk na februari heb ik hem niet meer gezien, omdat hij gevangengenomen was." (CGVS (...),0, p.8). Jullie weinig consistente verklaringen doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Pas vier maanden later, in het begin van de maand juni 2019, zou een tweede incident hebben plaatsgevonden: El Diegito zou u opnieuw zijn komen opzoeken, ditmaal samen met een ander bendelid (CGVS (...), p.9; CGVS (...),B, p.8 en 9; CGVS (...),8, p.6 en 9; CGVS (...),8B, p.6; CGVS (...),0, p.6-7). U was onderweg naar uw wagen toen de twee bendeleden naar u toegekomen zouden zijn (CGVS (...), p.9; CGVS (...),B, p.8 en 9; CGVS (...),8, p.6 en 9; CGVS (...),8B, p.6; CGVS (...),0, p.6-7). Ten eerste dient opgemerkt te worden dat jullie dit incident niet kunnen situeren in de tijd. Waar jullie het eerste incident allemaal zonder enige problemen op 2 februari 2019 kunnen plaatsen, zouden jullie niet weten op welke dag het gezin doodsb bedreigingen kreeg en jullie hierdoor zelfs moesten verhuizen naar uw zus (CGVS (...), p.9; CGVS (...),B, p.10; CGVS (...),8, p.6 en 9; CGVS (...),8B, p.6; CGVS (...),0, p.6-7). Dit is toch wel opmerkelijk. Ten tweede zouden de twee bendeleden dan voorgesteld hebben om met de bende samen te werken omdat u het bedrag van 300 dollar opnieuw weigerde te betalen. Toen u ook geweigerd zou hebben om met hen samen te werken, verklaart u dat de twee bendeleden lastig werden. Ze zouden toen gezegd hebben dat ze groen licht hadden om u of iemand van uw gezin aan te vallen. Hierna zouden ze gewoon vertrokken zijn (CGVS (...), p.9 en 12; CGVS (...),B, p.8, 9 en 11; CGVS (...),8, p.6-7 en 9; CGVS (...),8B, p.6; CGVS (...),0, p.6-7). Als de bende werkelijk wou dat u met hen zou samenwerken, kan worden verwacht dat ze meer moeite zouden doen om hun bedreiging waar te maken. Uw verklaringen weten niet te overtuigen. Verder zou uw vrouw na het incident in juni 2019 gedurende de dag thuis zijn gebleven en ging u gewoon naar het werk. Pas in de namiddag ging u haar thuis ophalen (CGVS (...), p.13 en 15; CGVS (...),B, p.8 en 11). De bendeleden hadden dus de tijd en de mogelijkheid om uw vrouw te treffen, indien zij dit werkelijk van plan waren. Het CGVS ziet niet in waarom jullie in de beweerde situatie dusdanige risico's zouden hebben genomen. Dergelijke verklaringen doen verder afbreuk aan jullie beweerde vrees voor de bendeleden. Bovendien blijkt uit jullie asielrelaas allerm minst dat jullie in de maanden voor het vertrek uit El Salvador nog verdere problemen zouden hebben gekend (CGVS (...), p.11, 12 en 14; CGVS (...),B, p.11; CGVS (...),8, p.9; CGVS (...),8B, p.9). Nochtans gaf u aan dat er het probleem was met de bende die jullie achtervolgde en dat een probleem met de bende nooit gedaan is (CGVS (...), p.7). U geeft tevens aan dat het probleem verder gaat wanneer ze erachter komen waarnaar iemand verhuisd is (CGVS (...), p.7). U geeft aan dat u niet weet hoe de bendeleden het doen, maar 'ze vinden jou' (CGVS (...), p.7). Dient evenwel te worden vastgesteld dat jullie na juni nog een vijftal maanden in El Salvador woonden, maar dat de

bende er in al die tijd kennelijk niet in slaagde jullie te vinden. Dit terwijl u en uw gezin de dagdagelijkse activiteiten (werken, studeren) gewoon verderzetten (cf. infra). Ook dit doet ernstig twijfelen aan jullie beweerde vrees voor een bende. Wat betreft de problemen die uw dochter Suz.(...) zou hebben gekend, dient te worden opgemerkt dat jullie verklaringen beperkt blijven. Uw dochter verklaart in de eerste week van juni 2019 driemaal door El Diegito te zijn benaderd, op drie op elkaar volgende dagen. De eerste twee keren zou ze zijn nageroepen door El Diegito en de bendeleden toen ze naar de winkel ging in de kolonie (CGVS (...)0, p.6). De derde keer was uw dochter opnieuw onderweg naar de winkel toen ze El Diegito zag. Ze ging vlug naar de winkel en nadat ze haar inkopen had gedaan, zag ze het bendelid niet meer staan. Toen ze verder naar huis liep, zou uw dochter opeens door El Diegito bij de arm vastgenomen zijn. Hij probeerde haar aan te raken. Uw dochter gaf hem een schop in zijn intieme delen, waarop het bendelid vertrok (CGVS (...)0, p.6-7-8). Dient hierbij opgemerkt te worden dat jullie verklaringen niet weten te overtuigen. Zo verklaart uw dochter zelf dat ze zelden in de kolonie naar buiten ging en dat ze nooit alleen buiten op straat ging (CGVS (...), p.4 en 11; CGVS (...)B, p.4 en 12; CGVS (...)8, p.3, 7 en 8; CGVS (...)8B, p.3 en 7; CGVS (...)0, p.3, 4 en 8). Jullie verklaren allemaal dat de kolonie onveilig is en dat de bendeleden steeds aanwezig zijn en dat jullie niet alleen naar buiten proberen te gaan (CGVS (...), p.4 en 11; CGVS (...)B, p.4; CGVS (...)8, p.3, 7 en 8; CGVS (...)8B, p.3 en 7; CGVS (...)0, p.3). Uw dochter geeft aan dat ze toen vaak naar buiten moest om spullen te kopen voor een project op school (CGVS (...)0, p.8). Dat uw dochter zich net toen op deze manier zou hebben blootgesteld aan de bende, doet ernstige vragen rijzen bij de zogenaamde vrees die jullie op dat moment hadden. Hoewel uw dochter misschien niet meteen alles zou vertellen aan de rest van het gezin over dit incident, zijn jullie verklaringen toch wel beperkt. Jullie verklaren dat ze de avond dat jullie naar uw zus in Ciudad Versailles verhuisd waren enkel vertelde dat er jongens waren die haar lastigvielen (CGVS (...), p.14; CGVS (...)B, p.13 en 14; CGVS (...)8, p.7; CGVS (...)8B, p.7; CGVS (...)0, p.13). Pas na jullie interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken zou ze meer in detail zijn gegaan over wat zich zou hebben afgespeeld (CGVS (...)B, p.13; CGVS (...)0, p.10). U geeft aan dat ze eenmaal werd lastiggevallen in het begin van juni 2019 (CGVS (...), p.14), uw vrouw zegt dan weer dat een of twee keer werd aangevallen maar kan er geen tijdsaanduiding op plakken, ook niet ongeveer (CGVS (...)B, p.13 en 14). Geconfronteerd met het feit dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken zei dat deze feiten zich begin juni zouden hebben afgespeeld, verklaart uw vrouw dat jullie dochter dat inderdaad zei maar dat ze geen exacte datum had gegeven (CGVS (...)B, p.14). Er kan worden waarom jullie haar niet meer zouden hebben gevraagd naar wat er gebeurd is, zeker aangezien jullie net omwille van het bendegeweld uit El Salvador gevlucht zouden zijn. Bovendien verklaarde uw dochter dat ze deze problemen gekend zou hebben met El Diegito (CGVS (...)0, p.9 en 10). Zowel u en uw vrouw ontkennen dit echter (CGVS (...), p.11 en 14; CGVS (...)B, p.12). Dat dit toch wel opmerkelijke gegeven niet gekend is door jullie doet onvermijdelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Verder valt het niet in te zien waarom u hierover niet vertelde bij de politie toen u op 13 november 2019 een klacht ging indienen (CGVS (...), p.14; zie vertaling klacht dd. 13 november 2019). Uw dochter verklaart net dat ze het die avond na verhuis naar uw zus vertelde omdat jullie de verbanden begonnen te zien, en het duidelijk werd dat het hetzelfde bendelid was dat zowel u als uw vader had lastiggevallen (CGVS (...)0, p.10). Uw vrouw verklaart dat ze toen nog niet in detail had gepraat over het incident en dat de politie geen belang hecht aan dergelijk informatie (CGVS (...)B, p.14), wat niet ernstig is. Verder dient te worden gewezen op jullie handelswijze die maar moeilijk te rijmen valt met jullie beweerde vrees voor vervolging. Zo moet opgemerkt worden dat jullie na het eerste incident verdergingen met jullie alledaags leven en dat jullie niet veel aandacht gaven aan die gebeurtenis (CGVS (...), p.11; CGVS (...)B, p.8; CGVS (...)8B, p.6 en 8; CGVS (...)0, p.5). U geeft nochtans aan dat jullie ongeruster waren, maar dat jullie alles zo discreet mogelijk probeerden te doen en jullie routines veranderden (CGVS (...), p.9). Een maatregel die jullie namen was dat jullie niet laat thuiskwamen en dat jullie niet vaak en niet alleen weggingen (CGVS (...)B, p.6). Ook toen jullie dan na het incident in juni 2019 bij uw zus gingen wonen, gingen jullie allemaal door met jullie normale leven, "behalve dat we niet meer terugkeerden naar de plaats van waar we kwamen" en dat jullie "niet dezelfde wegen nemen" (CGVS (...)0, p.5; CGVS (...)B, p.11). Verder ging uw dochter Suz.(...) nog naar school tot een week voor jullie vertrek uit het land en maakte ze zelfs haar schooljaar nog af (CGVS (...), p.5; CGVS (...)B, p.5; CGVS (...)0, p.5 en 11). Ook bleef uw zoon K.(...) werken tot en met 15 oktober 2019 (CGVS (...), p.5; CGVS (...)B, p.5; CGVS (...)8, p.5; CGVS (...)8B, p.4; CGVS (...)0, p.4 en 11; zie vertaling p.3) en bleef uw schoondochter tot de week voor jullie vertrek werken (CGVS (...), p.5; CGVS (...)B, p.5; CGVS (...)8B, p.5; CGVS (...)0, p.5 en 11). U bleef werken tot en met 12 november 2019 (CGVS (...), p.5; CGVS (...)B, p.5; CGVS (...)8B, p.4; CGVS (...)0, p.11; zie vertaling p.2). Dat jullie jullie beroepsactiviteiten tot kort voor jullie vertrek zijn blijven uitoefenen, relativeert jullie beweerde vrees voor de bendeleden van de bende MS-13. Verder besloten uw zoon K.(...) en zijn partner T.(...) op 22 september 2019 nog te trouwen (CGVS (...), p.5; CGVS (...)B, p.7; CGVS (...)8, p.4; CGVS (...)8B, p.4). Hoewel de ceremonie plaatsvond in de residentiele wijk van uw zus met enkel dichte familie dient wel te worden opgemerkt dat ook deze

gebeurtenis meteen de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming relateert. Nadat jullie verhuisden naar uw zus in Ciudad Versailles en het besluit namen om te vertrekken uit El Salvador wachtten jullie bovendien nog lange tijd met het regelen van jullie vertrek uit het land (CGVS (...), p.8; CGVS (...)B, p.6 en 7; CGVS (...)8, p.6; CGVS (...)8B, p.5; CGVS (...)0, p.6). Op 14 en 15 oktober 2019, ruim vier maanden na de doodsbedreigingen, besloten jullie dan uiteindelijk om jullie paspoorten aan te vragen (CGVS (...), p.8; CGVS (...)8, p.6; CGVS (...)8B, p.5; CGVS (...)0, p.6), om vervolgens nog tot begin november te wachten om de vliegtickets te kopen (CGVS (...), p.7; CGVS (...)B, p.6; CGVS (...)8, p.5). Dat jullie zolang talmen om het land te verlaten, kan onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met jullie beweerde vrees voor de bendeleden. Jullie geven aan dat jullie er enkele maanden over gedaan hebben om het geld om de reis te betalen en de nodige documenten, namelijk blanco strafbladen en geboorteaktes, te verzamelen (CGVS (...), p.6-7; CGVS (...)B, p.7; CGVS (...)8B, p.9). Jullie moesten de wagens verkopen om de tickets te kopen om naar hier te komen (CGVS (...), p.7; CGVS (...)8, p.6; CGVS (...)0, p.6). Jullie moesten ook jullie ontslag indienen op het werk (CGVS (...), p.6-7; CGVS (...)B, p.7; CGVS (...)8, p.5). Indien jullie effectief, zoals jullie beweren, voor jullie levens zouden vrezen, moge men evenwel verwachten dat jullie zo snel mogelijk jullie land van herkomst zouden verlaten, en spoed zouden zetten achter een en ander. Door nog maandenlang te wachten met het regelen van jullie paspoorten en het boeken van jullie vliegtickets voor jullie vlucht uit El Salvador wordt de ernst van jullie verklaarde vrees nog verder ondermijnd. Voorts dient te worden gewezen op het merkwaardige feit dat jullie tot 13 november 2019 wachtten met het indienen van een klacht bij de politie in San Salvador (CGVS (...), p.8 en 16; CGVS (...)B, p.7 en 13; CGVS (...)8, p.10; CGVS (...)8B, p.9; CGVS (...)0, p.10). Dat u maandenlang niet zou handelen om dan daags voor het vertrek alsnog de autoriteiten van uw land in te lichten (CGVS (...), p.8), is een bevreemdende vaststelling. Bovendien vermeldde niemand tijdens zijn of haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u een klacht ingediend had in El Salvador (zie relazen bij Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 5; CGVS (...), p.8; CGVS (...)B, p.12-13). De klacht betrof bovendien enkel de incidenten die u meemaakte op 2 februari 2019 en in juni 2019 (zie vertaling klacht, dd. 13 november 2019). U vertelde niet over de incidenten waarbij uw dochter in de eerste week van juni werd lastiggevallen door bendeleden (CGVS (...), p.8). Nochtans vertelde uw dochter, zij het blijkbaar zonder veel details, al over de incidenten van begin juni toen jullie naar uw zus in Ciudad Versailles verhuisden (CGVS (...)0, p.10). Verder hebben jullie geen idee hoe het onderzoek liep en namen jullie geen contact op met de politie om dit na te gaan (CGVS (...)B, p.7). Er kan evenwel wel degelijk verwacht worden dat jullie meer betrokken zouden zijn hierbij. Het feit dat jullie hebben nagelaten om zich te informeren over de stand van zaken, ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag en doet twifelen aan de intenties waarmee u naar de autoriteiten stapte. Een en ander doet toch vermoeden dat u deze klacht louter indienende met het oog op het verwerven van "bewijs" voor uw asielaanvraag. Het geeft het document onvermijdelijk een gesolliciteerd karakter en doet vermoeden dat u dit veeleer lieten opmaken om de Belgische asielinstanties te overtuigen van uw problemen. De som van alle voorgaande vaststellingen betekent dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u en uw gezin daadwerkelijk persoonlijk gevisieerd werden door een criminele bende in El Salvador. U toont bijgevolg niet aan dat jullie een gegronde vrees hebben voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, evenmin dat jullie een risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episo_de_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen)

terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De door jullie neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de beslissing. Jullie paspoorten, identiteitskaarten, huwelijksaktes en geboorteaktes bevestigen jullie identiteit en herkomst, zaken die hier niet ter discussie staan. Deze documenten tonen niet aan dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Ook de overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het document van uw

werk (dd. 12 november 2019) en het document van het werk van uw zoon (dd. 15 oktober 2019) geven aan dat jullie ontslag namen, maar kunnen op zich jullie asielrelaas niet ondersteunen aangezien deze enkel zicht bieden op jullie professionele activiteiten: deze documenten tonen aan van wanneer tot wanneer jullie waar werkten. Verder kunnen jullie blanco strafbladen geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen. Deze hebben geen betrekking op de reden waarom u uw land van herkomst hebt verlaten, deze tonen louter aan dat u geen strafrechtelijke antecedenten heeft. Tot slot legt u ook nog een bewijs van een aangifte bij de politie neer op 13 november 2019. Dit stuk is echter louter een weergave van uw verklaringen en zegt met andere woorden niets over het waarheidsgehalte van deze verklaringen. Bovendien werd hierboven al opgemerkt dat er nogal wat vragen rijzen bij de inhoud van deze klacht, en dient te worden besloten dat deze aangifte uw geloofwaardigheid geenszins kan herstellen. Eenzelfde beslissing werd ook voor uw vrouw, uw zoon en uw schoondochter en uw dochter genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van O. D. F., S. T. (eerste verzoekster, moeder) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, O.(...) D.(...) F.(...), Su.(...) T.(...), bent Salvadoraans staatsburger geboren op (...) 1977 in San Salvador. U woonde samen met uw man (S.(...) W.(...), F.(...) A.(...) (CGVS (...); DVZ (...))), uw zoon en uw schoondochter (K.(...) W.(...) F.(...) O.(...) (CGVS (...);8; DVZ (...)) en T.(...) D.(...) S.(...) D.(...) F.(...) (CGVS (...);8B; DVZ (...))), en uw dochter (Suz.(...) N.(...) F.(...) O.(...) (CGVS (...);0; DVZ (...)) in de residentie (...) in Cuscatancingo in San Salvador. U bleef thuis en uw man werkte als chauffeur voor het bedrijf I.(...). Uw zoon K.(...) werkte voor een financiële instelling, uw schoondochter T.(...) werkte als assistente voor een advocaat. Uw dochter Suz.(...) studeerde aan het college IT.(...). Op 2 februari 2019 was u samen met uw man en twee kinderen thuis na hun werkdag toen een bendelid op de deur klopte. Uw man ging naar buiten en begon te praten met het bendelid genaamd El Diegito. Hij eiste 300 dollar van uw man omdat hij met de bende MS-13 de wijk bewaakte. Uw man weigerde dit bedrag te geven en het bendelid vertrok. In de eerste week van juni 2019 werd uw man opnieuw door El Diegito lastiggevallen. Ditmaal kwam hij met een ander bendelid naar hem toe. Ze eisten opnieuw 300 dollar, uw man weigerde opnieuw dit bedrag te geven. Daarop zeiden ze dat uw man met hen moest samenwerken: uw man zou met uw wagen drugs en wagens kunnen transporteren of bendeleden kunnen vervoeren. Ook dit weigerde uw man. Daarop zeiden ze dat ze al groen licht hadden gekregen om uw man of zijn gezin te vermoorden. De twee bendeleden vertrokken. Uw man vertrok naar zijn werk en keerde in de namiddag terug naar huis. Ondertussen verzamelde u wat kledij en documenten. U belde naar jullie kinderen en vroeg aan uw zoon K.(...) om niet meer thuis te komen, en om te zeggen dat hij samen met T.(...) zijn zus Suz.(...) moest ophalen van het college om rechtstreeks naar het huis van uw schoonzus te gaan in Ciudad Versailles. Daar verbleven jullie tot jullie vertrek uit El Salvador. Diezelfde avond bij uw schoonzus vertelde uw dochter dat bendeleden haar meermaals hadden lastiggevallen. Ondertussen verzamelden jullie de nodige documenten en verkochten jullie de twee wagens om de vliegtickets te financieren. Uw man bleef werken tot de week voor jullie vertrek, net zoals uw schoondochter. Uw zoon stopte een maand eerder met werken, en ook uw dochter ging tot in november naar het college en rond haar studiejaar af. Op 14 en 15 oktober 2019 gingen jullie de paspoorten halen. In de eerste week van november 2019 kochten jullie de vliegtickets. Op 13 november 2019 ging uw man een klacht indienen bij de politie in San Salvador. Op 14 november 2019 reisde u samen met uw man, uw zoon en schoondochter, en uw dochter, per vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan in België op 15 november 2019 en dienden een verzoek tot internationale bescherming in op 18 november 2019. U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador waar u de bende MS-13 dient te vrezes. Ter staving van uw asielrelaas leggen jullie de volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten en paspoorten, uw huwelijksakte, jullie geboorteaktes, jullie blanco strafbladen, een document van het werk van uw man (dd. 12 november 2019), een document van het werk van uw zoon (dd. 15 oktober 2019), en een aangifte van uw man bij de politie (dd. 13 november 2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op dezelfde motieven die uw man, S.(...) W.(...) F.(...) A.(...) (CGVS (...); DVZ (...)), in het kader van zijn verzoek heeft aangehaald. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt: "(...)" Eenzelfde beslissing werd ook voor uw echtgenoot, uw dochter en uw zoon en uw schoondochter genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.3. De bestreden beslissing ten aanzien van F. O., K. W. (tweede verzoeker, zoon) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, F.(...) O.(...), K.(...) W.(...), bent Salvadoraans staatsburger geboren op (...) 1995 in San Salvador. U woonde samen met uw vrouw, T.(...) D.(...) S.(...) D.(...) F.(...) (CGVS (...)8B; DVZ (...)), in het huis van uw ouders (S.(...) W.(...) F.(...) A.(...) (CGVS (...); DVZ (...)) en Su.(...) T.(...) O.(...) D.(...) F.(...) (CGVS (...)B; DVZ (...)) en uw zus (Suz.(...) N.(...) F.(...) O.(...) (CGVS (...)0; DVZ (...)) in de residentie (...) in Cuscatancingo in San Salvador. U werkte voor een financiële instelling, uw vrouw T.(...) werkte als assistente voor een advocaat. Uw vader werkte als chauffeur voor het bedrijf I.(...) en uw moeder bleef thuis. Uw zus Suz.(...) studeerde aan het college IT.(...). Op 2 februari 2019 werd uw vader thuis benaderd door een bendelid genaamd El Diegito. Hij eiste 300 dollar van uw vader omdat hij met de bende MS-13 de wijk bewaakte. Uw vader weigerde dit bedrag te geven en het bendelid vertrok. Uw vader vertelde hierover later die dag. In de eerste week van juni 2019 werd uw vader opnieuw door El Diegito lastiggevallen. Ditmaal kwam hij met een ander bendelid naar uw vader toe. Ze eisten opnieuw 300 dollar, uw vader weigerde opnieuw dit bedrag te geven. Daarop zeiden ze dat uw vader met hen moest samenwerken: hij zou met zijn wagen drugs en wagens kunnen transporteren of benedeleden kunnen vervoeren. Ook dit weigerde uw vader. Daarop zeiden ze dat ze al groen licht hadden gekregen om uw vader of zijn gezin te vermoorden. De twee benedeleden vertrokken. Uw vader vertrok naar zijn werk, en keerde in de namiddag terug naar huis. Ondertussen verzamelde uw moeder wat kledij en documenten. Uw moeder belde u op en vroeg om niet meer thuis te komen, en om te zeggen dat u samen met uw vrouw uw zus Suz.(...) moest ophalen van het college om rechtstreeks naar het huis van uw tante te gaan in Ciudad Versailles. Daar verbleven jullie tot jullie vertrek uit El Salvador. Diezelfde avond bij uw tante hoorden u en uw vrouw dat uw zus aan uw ouders vertelde dat benedeleden haar ook al meermaals hadden lastiggevallen. Ondertussen verzamelden jullie de nodige documenten en verkochten jullie de twee wagens om de vliegtickets te financieren. U stopte in oktober met werken, uw vader bleef werken tot de week voor jullie vertrek. Uw zus ging tot in november naar het college en rondde haar studiejaar af. Op 14 en 15 oktober 2019 gingen jullie de paspoorten halen. In de eerste week van november 2019 kochten jullie de vliegtickets. Op 13 november 2019 ging uw vader een klacht indienen bij de politie in San Salvador. Op 14 november 2019 reisde u samen met uw familie en uw vrouw per vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan in België op 15 november 2019 en dienden een verzoek tot internationale bescherming in op 18 november 2019. U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador waar u de bende MS-13 dient te vrezen. Ter staving van uw asielaanvraag leggen jullie de volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten en paspoorten, een huwelijksakte, jullie geboortektes, jullie blanco strafbladen, een document van uw werk (dd. 15 oktober 2019) en een document van het werk van uw vader (dd. 12 november 2019), en een aangifte van uw vader bij de politie (dd. 13 november 2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op dezelfde motieven die uw vader, S.(...) W.(...) F.(...) A.(...) (CGVS (...); DVZ (...)), in het kader van zijn verzoek heeft aangehaald. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt: "(...)" Eenzelfde beslissing werd ook voor uw vrouw, uw ouders en uw zus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.4. De bestreden beslissing ten aanzien van S. D. F., T. D. (tweede verzoekster, schoondochter) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S.(...) D.(...) F.(...), T.(...) D.(...), bent Salvadoraans staatsburger geboren op (...) 1997 in San Salvador. U woonde samen met uw partner, K.(...) W.(...) F.(...) O.(...) (CGVS (...); DVZ (...)), in het huis van zijn ouders (S.(...) W.(...) F.(...) A.(...) (CGVS (...); DVZ (...)) en Su.(...) T.(...) O.(...) D.(...) F.(...) (CGVS (...); DVZ (...)) en zijn zus (Suz.(...) N.(...) F.(...) O.(...) (CGVS (...); DVZ (...)) in de residentie (...) in Cuscatancingo in San Salvador. U werkte als assistente voor een advocaat, uw man werkte voor een financiële instelling. Uw schoonvader werkte als chauffeur voor het bedrijf I.(...) en uw schoonmoeder bleef thuis. Uw schoonzus Suz.(...) studeerde aan het college IT.(...). Op 2 februari 2019 werd uw schoonvader thuis benaderd door een bendelid genaamd El Diegito. Hij eiste 300 dollar van uw schoonvader omdat hij met de bende MS-13 de wijk bewaakte. Uw schoonvader weigerde dit bedrag te geven en het bendelid vertrok. Later die dag vertelde uw schoonvader hierover. In de eerste week van juni 2019 werd uw schoonvader opnieuw door El Diegito lastiggevallen. Ditmaal kwam hij met een ander bendelid naar uw schoonvader toe. Ze eisten opnieuw 300 dollar, uw schoonvader weigerde opnieuw dit bedrag te geven. Daarop zeiden ze dat uw schoonvader met hen moest samenwerken: hij zou met zijn wagen drugs en wagens kunnen transporteren of bendeleden kunnen vervoeren. Ook dit weigerde uw schoonvader. Daarop zeiden ze dat ze al groen licht hadden gekregen om uw schoonvader of zijn gezin te vermoorden. De twee bendeleden vertrokken. Uw schoonvader vertrok naar zijn werk, en keerde in de namiddag terug naar huis. Ondertussen verzamelde uw schoonmoeder wat kledij en documenten. Uw schoonmoeder belde uw man op en vroeg om niet meer thuis te komen, en om te zeggen dat jullie samen zijn zus Suz.(...) moesten ophalen van het college om rechtstreeks naar het huis van een tante te gaan in Ciudad Versailles. Daar verbleven jullie tot jullie vertrek uit El Salvador. Diezelfde avond bij de tante hoorden u en uw man dat uw schoonzus aan uw schoonouders vertelde dat bendeleden haar meermaals hadden lastiggevallen. Ondertussen verzamelden jullie de nodige documenten en verkochten jullie de twee wagens om de vliegtickets te financieren. U bleef werken tot de week voor jullie vertrek, net zoals uw schoonvader. Uw man stopte met werken in oktober. Uw schoonzus ging tot in november naar het college en rondde haar studiejaar af. Op 22 september 2019 trouwde u met uw partner K.(...). Op 14 en 15 oktober 2019 gingen jullie de paspoorten halen. In de eerste week van november 2019 kochten jullie de vliegtickets. Op 13 november 2019 ging uw schoonvader een klacht indienen bij de politie in San Salvador. Op 14 november 2019 reisde u samen met uw schoonfamilie per vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan in België op 15 november 2019 en dienden een verzoek tot internationale bescherming in op 18 november 2019. U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador waar u de bende MS-13 dient te vrezen. Ter staving van uw asielaanvraag leggen jullie de volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten en paspoorten, een huwelijksakte, jullie geboorteaktes, jullie blanco strafbladen, een document van het werk van uw man (dd. 15 oktober 2019) en een document van het werk van uw schoonvader (dd. 12 november 2019), en een aangifte van uw schoonvader bij de politie (dd. 13 november 2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op dezelfde motieven die uw schoonvader, S.(...) W.(...) F.(...) A.(...) ((CGVS (...); DVZ (...)), in het kader van zijn verzoek heeft aangehaald. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt: "(...)." Eenzelfde beslissing werd ook voor uw echtgenoot, uw schoonouders en uw schoonzus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3.5. De bestreden beslissing ten aanzien van S. N. F. O. (derde verzoekster, dochter) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, Suz.(...) N.(...) F.(...) O. (...), bent Salvadoraans staatsburger geboren op (...) 2001 in San Salvador. U woonde samen met uw ouders (S.(...) W.(...) F.(...) A.(...) ((CGVS (...); DVZ (...)) en Su.(...) T.(...) O.(...) D.(...) F.(...) (CGVS (...); DVZ (...)) en uw broer en uw schoonzus (K.(...) W.(...) F.(...) O.(...) (CGVS (...); DVZ (...)) en T.(...) D.(...) S.(...) D.(...) F.(...) (CGVS (...); DVZ (...)) in de residentie (...) in Cuscatancingo in San Salvador. U studeerde aan het college IT.(...). Uw vader werkte als chauffeur voor het bedrijf I.(...) en uw moeder bleef thuis. Uw broer werkte voor een financiële instelling, uw schoonzus T.(...) werkte als assistente voor een advocaat. Op 2 februari 2019 was u met uw broer en uw vader onderweg naar huis, toen uw vader nageroepen werd door een bendelid genaamd El Diegito. U ging met uw broer verder naar jullie huis, en uw vader bleef buiten bij het bendelid staan. Hij eiste 300 dollar van uw vader omdat hij met de bende MS-13 de wijk bewaakte. Uw vader weigerde dit bedrag te geven en het bendelid vertrok. U verklaart dat u in het begin van juni 2019 driemaal door El Diegito op drie op elkaar volgende dagen benaderd bent geweest. De eerste twee keren werd u nageroepen door El Diegito en de bendeleden toen u naar de winkel ging in de kolonie. De derde keer was u opnieuw onderweg naar de winkel toen u El Diegito zag. U ging vlug naar de winkel en nadat u de nodige inkopen had gedaan, zag u het bendelid nergens meer. Toen u verder naar huis liep, werd u opeens door El Diegito bij de arm vastgenomen. Hij probeerde u aan te raken. U gaf hem een schop met uw knie in zijn intieme delen, waarop het bendelid vertrok. Een week later werd uw vader opnieuw door El Diegito lastiggevallen. Ditmaal kwam hij met een ander bendelid naar uw vader toe. Ze eisten opnieuw 300 dollar, uw vader weigerde opnieuw dit bedrag te geven. Daarop zeiden ze dat uw vader met hen moest samenwerken: hij zou met zijn wagen drugs en wagens kunnen transporteren of bendeleden kunnen vervoeren. Ook dit weigerde uw vader. Daarop zeiden ze dat ze al groen licht hadden gekregen om uw vader of zijn gezin te vermoorden. De twee bendeleden vertrokken. Uw vader vertrok naar zijn werk, en keerde in de namiddag terug naar huis. Ondertussen verzamelde uw moeder wat kledij en documenten. Uw moeder belde uw broer op en vroeg om niet meer thuis te komen, en om te zeggen dat hij u samen met uw schoonzus moest ophalen van het college om rechtstreeks naar het huis van uw tante te gaan in Ciudad Versailles. Daar verbleven jullie tot jullie vertrek uit El Salvador. Diezelfde avond bij uw tante vertelde u aan uw ouders dat El Diegito u in die eerste week van juni ook meermaals had lastiggevallen. Ondertussen verzamelden jullie de nodige documenten en verkochten jullie de twee wagens om de vliegtickets te financieren. U ging tot in november naar het college en rondde uw studiejaar af. Uw broer werkte tot in oktober. Uw vader bleef werken tot de week voor jullie vertrek, net zoals uw schoonzus. Op 14 en 15 oktober 2019 gingen jullie de paspoorten halen. In de eerste week van november 2019 kochten jullie de vliegtickets. Op 13 november 2019 ging uw vader een klacht indienen bij de politie in San Salvador. Op 14 november 2019 reisde u samen met uw familie per vliegtuig naar België. Jullie kwamen aan in België op 15 november 2019 en dienden een verzoek tot internationale bescherming in op 18 november 2019. U verklaart niet terug te kunnen naar El Salvador waar u de bende MS-13 dient te vrezen. Ter staving van uw asielaanvraag leggen jullie de volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten en paspoorten, jullie geboorteaktes, jullie blanco strafbladen,

een document van het werk van uw broer (dd. 15 oktober 2019) en een document van het werk van uw vader (dd. 12 november 2019), en een aangifte van uw vader bij de politie (dd. 13 november 2019).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op dezelfde motieven die uw vader, S.(...) W.(...) F.(...) A.(...) (CGVS (...); DVZ (...)), in het kader van zijn verzoek heeft aangehaald. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt: "(...)" Eenzelfde beslissing werd ook voor uw ouders, voor uw broer en uw schoonzus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit tot regeling van regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS en van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid".

Verzoekende partijen betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is en ressorteert onder het Vluchtelingenverdrag.

Verzoekende partijen vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen bij hun verzoekschrift nog volgende stavingstukken:

- UNCHR, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador", 15 maart 2016 (stuk 2);
- HRW, "Deported to Danger. United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse", 5 februari 2020, p. 1-6 (stuk 3);
- NANSEN NOTE "2021/2. El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag" (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil

(wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen de schending van artikel 26 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS aanvoeren, doch niet de minste toelichting geven over de wijze waarop zij deze bepaling geschonden achten. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

Wat betreft de algemene verwijzing naar “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*” door verzoekende partijen stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift enkel de zorgvuldigheidsplicht en de redelijkheidsplicht concreet worden vermeld. Het is niet de taak van de Raad om te achterhalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoekende partijen eventueel nog zouden kunnen bedoelen. Dit onderdeel van het middel, in zover het geen betrekking heeft op de zorgvuldigheids- en redelijkheidsplicht, wordt derhalve evenmin ontvankelijk aangevoerd.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekende partijen verklaren dat eerste verzoeker op 2 februari 2019 bij hem thuis voor een eerste maal werd benaderd door een bendelid van de bende MS-13. Dit bendelid zou 300 dollar van hem hebben geëist omdat hij met de bende MS-13 de wijk bewaakte. Eerste verzoeker zou geweigerd hebben om dit bedrag te betalen en het bendelid zou vertrokken zijn. In de eerste week van juni 2019 werd eerste verzoeker opnieuw lastiggevallen door dit bendelid. Ditmaal kwam hij met een ander bendelid naar eerste verzoeker toe. Ze eisten opnieuw 300 dollar, hetgeen eerste verzoeker opnieuw geweigerd zou hebben. Daarop zeiden de bendeleden dat eerste verzoeker dan met hen moest samenwerken. Ook dit zou eerste verzoeker geweigerd hebben, waarop de twee bendeleden aangaven dat ze groen licht hadden gekregen om eerste verzoeker en zijn gezin te vermoorden. De twee bendeleden zouden opnieuw vertrokken zijn, waarop eerste verzoeker nog ging werken die dag en hij vervolgens met zijn gezin naar het huis van zijn zus afreisde om daar te verblijven tot aan hun vertrek uit El Salvador. Derde verzoekster geeft tevens aan dat zij in die eerste week van juni ook meermaals werd lastiggevallen door bendeleden.

2.3.4.2. In de bestreden beslissingen – waarbij in hoofde van tweede verzoeker en eerste, tweede en derde verzoekster volgbeslissingen worden genomen omdat zij zich op dezelfde motieven steunen als eerste verzoeker – worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) volgens de informatie blijkt dat in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard is en er geen band voorhanden is met het Vluchtelingenverdrag op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging, zoals bijvoorbeeld bij situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen. Verder blijkt uit de informatie dat ook een band met het Vluchtelingenverdrag op basis van het behoren tot een sociale groep in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend is en dat het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door afpersing, onvoldoende is om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Uit de verklaringen van eerste verzoeker is gebleken dat hij en zijn gezin problemen zouden hebben gekend met bendeleden die geld van hem eisten. Voor wat betreft deze aangehaalde problemen met de bende MS-13 dient te worden opgemerkt dat deze problemen *an sich* puur economisch en crimineel van aard zijn. Nergens blijkt een link met het Vluchtelingenverdrag;

(ii) bovendien dient te worden vastgesteld dat er ernstige twijfels kunnen worden geuit bij de door verzoekende partijen geschetste verklaringen over de beweerde feiten die aan de basis zouden liggen van hun vertrek omdat:

(a) verzoekende partijen onderling uiteenlopende verklaringen afleggen over de feiten die zouden hebben plaatsgevonden op 2 februari 2019, meer bepaald wie op dat ogenblik thuis aanwezig was en waar El Diegito eerste verzoeker zou hebben benaderd,

(b) verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen afleggen over wanneer eerste verzoeker de rest van het gezin zou hebben ingelicht over de gebeurtenissen op 2 februari 2019,

(c) de verklaringen van verzoekende partijen over de bende en haar *modus operandi* niet kunnen overtuigen,

(d) het niet aannemelijk is dat verzoekende partijen tussen het incident van 2 februari 2019 en juni 2019 geen problemen meer zouden hebben gekend omdat één bendelid in de gevangenis zou hebben

gezeten nu verwacht kan worden dat, indien dit bendelid werkelijk in de gevangenis zou zitten, een ander lid van de bende zou worden opgedragen om het geld te komen innen,

(e) eerste verzoeker inconsistente verklaringen aflegt wat betreft het bendelid El Diegito in de periode tussen het eerste en het tweede incident – de periode waarin verzoekende partijen beweren dat El Diegito in de gevangenis zou hebben gezeten,

(f) verzoekende partijen het tweede incident niet precies in de tijd kunnen situeren en bovendien moet worden opgemerkt dat, als de bende werkelijk wou dat eerste verzoeker met hen zou samenwerken, kan worden verwacht dat ze meer moeite zouden doen om hun bedreiging waar te maken, alsook dat het door hen gestelde risicovol gedrag waarbij eerste verzoekster gedurende de dag na het incident in juni 2019 thuis is gebleven en eerste verzoeker naar zijn werk ging, hun beweerde vrees ondermijnt,

(g) uit hun asielaanvraag allerminst blijkt dat zij in de maanden voor hun vertrek uit El Salvador nog verdere problemen zouden hebben gekend en moet worden vastgesteld dat zij na juni nog een vijftal maanden in El Salvador woonden waarbij de bende hen kennelijk niet vond en dit terwijl verzoekende partijen hun dagdagelijkse activiteiten gewoon verderzetten,

(h) wat betreft de problemen die derde verzoekster Suz. zou hebben gekend, dient te worden opgemerkt dat hun verklaringen hieromtrent beperkt blijven, niet kan worden ingezien waarom eerste verzoeker en eerste verzoekster haar niet meer zouden hebben gevraagd naar wat er gebeurd is aangezien zij net omwille van het bendegeweld uit El Salvador gevlucht zouden zijn, eerste verzoeker en verzoekster bovendien ontkennen dat de problemen van derde verzoekster met El Diegito zouden zijn geweest, terwijl zij dit wel zo verklaart, niet valt in te zien waarom eerste verzoeker hierover niet zou hebben verteld bij de politie toen hij op 13 november 2019 een klacht ging indienen en het niet aannemelijk is dat derde verzoekster, die aangeeft dat ze zelden in de kolonie naar buiten ging en dat ze nooit alleen buiten op straat ging, net toen vaak naar buiten zou zijn moeten gaan om spullen te kopen voor een project op school,

(i) de handelwijze die verzoekende partijen hebben gesteld – met name dat zij na het eerste incident verdergingen met hun alledaagse leven en niet veel aandacht gaven aan de gebeurtenis en ook na het incident in juni 2019 behoudens de verhuis naar de zus van eerste verzoeker, niet terug te keren naar de plaats van waar zij kwamen en zij niet dezelfde wegen namen, verdergingen met hun normale leven – niet te rijmen valt met de door hen beweerde vrees voor vervolging,

(j) verzoekende partijen ook na hun verhuis naar de zus van eerste verzoeker nog lange tijd wachtten met het regelen van hun vertrek uit het land, hetgeen de door hen verklaarde vrees ondermijnt,

(k) het merkwaardig is dat zij wachtten tot 13 november 2019 om een klacht in te dienen bij de politie in San Salvador, zij verder geen enkel idee hebben van hoe het onderzoek liep en een en ander doet vermoeden dat eerste verzoeker deze klacht louter indiende met het oog op het verwerven van “bewijs” voor zijn verzoek om internationale bescherming;

(iii) uit informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen hebben overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald;

(iv) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoekende partijen brengen geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken;

(v) de documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.4.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt

deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4.4. Verzoekende partijen kunnen vooreerst niet worden gevolgd waar zij in het “*voorwoord*” in het verzoekschrift laten uitschijnen dat het CGVS zich, omwille van het gegeven dat hun persoonlijke onderhouden hebben plaatsgevonden achter plexiglas en zij zich in het midden bevonden als een soort “*kermisfenomeen*”, te dezen en bij het motiveren van de bestreden beslissingen niet vermocht te steunen op de notities van hun persoonlijke onderhouden.

Dat, waarom of op welke wijze het loutere gegeven dat er tijdens de persoonlijke onderhouden van verzoekende partijen gebruik zou zijn gemaakt van plexiglas, dit in het kader van de heersende Covid-19 pandemie en om een mogelijke overdracht van het Covid-19 virus te voorkomen, tot gevolg zou hebben gehad dat verzoekende partijen kwetsbaarder waren en zelfs zouden zijn ‘ontmenselijkt’, wordt door verzoekende partijen in dit kader vooreerst op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt. Bijgevolg kan zulks bezwaarlijk ernstig worden genomen. Mede gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen niet aan en kan niet worden ingezien dat het gegeven dat er plexiglas zou zijn gebruikt teneinde de persoonlijke onderhouden op een veilige wijze te laten verlopen, zoals verzoekende partijen boudweg poneren, zou kunnen worden gekaderd binnen een bewuste strategie vanwege het CGVS “*om de rechten van kwetsbaarder te ondermijnen*”.

Verzoekende partijen kunnen evenmin worden gevolgd in hun louter algemene, blote en hypothetische beweringen dat het gebruik van plexiglas een “*overvloed*” van “*Interpretatiefouten en/of misverstanden*” tot gevolg zou hebben en dat het daarom niet volledig kan worden uitgesloten “*dat de reacties van de verzoekende partijen, die hebben geresulteerd in een negatieve reactie van het CGVS, mogelijk niet te wijten zijn aan de context waarin deze hoorzittingen plaatsvonden*”. Blote beweringen van hunnentwege buiten beschouwing gelaten, tonen verzoekende partijen niet *in concreto* aan dat er *in casu* sprake zou zijn geweest van communicatie-/vertaalproblemen tijdens de persoonlijke onderhouden die het geheel van de tegenstrijdigheden die in de bestreden beslissingen werden vastgesteld, incoherenties en onlogische verklaringen zouden kunnen verklaren, noch dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen gehypothetheerd zou zijn. De vragenlijsten die werden ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken en de notities van de persoonlijke onderhouden op het CGVS bevatten geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan worden afgeleid dat er zich tijdens de gehoren vertaal- en/of communicatieproblemen dan wel misverstanden zouden hebben voorgedaan. Verzoekende partijen hebben ook tijdens of na de persoonlijke onderhouden geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van de persoonlijke onderhouden en de uitwisseling tussen de tolk en/of *protection officer* en henzelf. Ook de advocaat van verzoekende partijen die hen aldaar bijstond heeft geen enkel bezwaar geformuleerd tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden.

Bovendien werd verzoekende partijen bij de aanvang van deze onderhouden gevraagd of zij de tolk begrepen en werd er verduidelijkt dat zij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – dienden te melden, hetgeen zij nalieten te doen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS) eerste verzoeker, p. 1-2; CGVS eerste verzoekster, p. 1-2; CGVS tweede verzoeker, p. 1-2; CGVS tweede verzoekster, p. 1-2; CGVS derde verzoekster, p. 1-2). Daarenboven werden verzoekende partijen aan het einde van hun persoonlijke onderhouden gevraagd of zij de tolk goed hadden begrepen en of zij alle vragen goed hadden begrepen. Verzoekende partijen gaven daarbij eenduidig aan van wel. Noch verzoekende partijen, noch hun advocaat formuleerden aan het einde van de persoonlijke onderhouden verder enige opmerking inzake de vertaling of communicatie (administratief dossier, CGVS eerste verzoeker, p. 16-17; CGVS eerste verzoekster, p. 14-15; CGVS tweede verzoeker, p. 10; CGVS tweede verzoekster, p. 9; CGVS derde verzoekster, p. 11-12). Bovendien blijkt uit de notities van de persoonlijke onderhouden dat deze onderhouden op normale wijze hebben plaatsgevonden en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie

worden afgeleid. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de notities van de persoonlijke onderhouden geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van de persoonlijke onderhouden, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissingen hierin geen grondslag zouden vinden. Er dient daarenboven te worden vastgesteld dat verzoekende partijen een kopie van hun administratieve dossiers, waarin de notities van hun persoonlijke onderhouden zich bevinden, opvroegen en verkregen en dat zij hierop geen opmerkingen gaven. Bijgevolg worden zij overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de (rest van de) inhoud van deze notities en kunnen zij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud zou zijn aangetast door (mogelijke) problemen inzake de vertaling of communicatie.

2.3.4.5. Vooreerst herinnert de Raad eraan dat op basis van alle objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus “*El Salvador: Veiligheidssituatie*” van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Ook jonge vrouwen, meisjes en kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR *Guidelines*, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-22).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”; “*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*”; “*Depending on the particular circumstances of the case (...)*”, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR *Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs*, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekende partijen evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.3.4.6. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad immers in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit

blijkt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.6.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Verzoekende partijen volharden immers in hun vluchtrelaas, uiten blote beweringen, citeren algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op hun persoon, volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen, poneren een vrees voor vervolging en spreken de gevolgtrekking door de commissaris-generaal tegen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.4.6.2. In zoverre verzoekende partijen nog aanvoeren dat tweede verzoeker en derde verzoekster – als jonge man en jonge vrouw – een risico lopen op vervolging in El Salvador doordat zij *“naar school of werk moeten gaan, en als zodanig worden veel gebieden van de hoofdstad gecontroleerd door verschillende criminele bendes”*, merkt de Raad op dat uit de door hen geciteerde informatie, hoewel hieruit kan blijken dat kinderen en jongeren een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, niet kan blijken dat tweede verzoeker en derde verzoekster louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador en hun profiel als “jongere” dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Dit blijkt tevens uit de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van 15 maart 2016 die verzoekende partijen bij hun verzoekschrift voegen en waaruit zij citeren (verzoekschrift, stuk 2) en die stellen dat *“Depending on the particular circumstances of the case, (...)”*. De vrees van verzoekende partijen moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden, hetgeen verzoekende partijen overigens parafraseren in hun verzoekschrift. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat niet om de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad stelt hierbij vast dat verzoekende partijen noch in de loop van de administratieve procedure, noch thans in het verzoekschrift concrete, recente, geloofwaardige of ernstige aan het profiel van tweede verzoeker en derde verzoekster als jongere gelinkte problemen hebben aangehaald.

2.3.4.6.3. Waar verzoekende partijen erop wijzen dat eerste, tweede en derde verzoekster als vrouw door het extreme geweld in El Salvador het slachtoffer kunnen worden van ontvoeringen, verwondingen, verkrachtingen of vermoord kunnen worden zonder dat iemand tussen beide kan komen, dat het bekend is dat jonge of ongehuwde vrouwen in El Salvador een bijzonder kwetsbare sociale categorie zijn en dat zelfs vandaag de dag seksueel en gender gerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverbreid is, evenals de rekrutering van meisjes of vrouwen om taken voor bendes uit te voeren, merkt de Raad opnieuw op dat uit de informatie die verzoekende partijen aanhalen, hoewel hieruit kan blijken dat vrouwen een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, niet kan blijken dat eerste, tweede en derde verzoekster louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador en hun profiel als alleenstaande, ongehuwde vrouw dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Dit wordt tevens bevestigd in de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van 15 maart 2016 (verzoekschrift, stuk 2) waarin staat te lezen: *“Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that women and girls, in particular but not limited to women and girls from areas where gangs operate or those from social milieus where violence against sexual and gender-based violence against women and girls is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds”* (p. 38), hetgeen ook in het verzoekschrift door verzoekende partijen wordt aangehaald (verzoekschrift, p. 14). De vrees van eerste, tweede en derde verzoekster dient bijgevolg geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat aldus niet om de vrees voor vervolging die verzoeksters aanvoeren *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeksters noch in de loop van de administratieve procedure, noch in het verzoekschrift concrete, recente, geloofwaardige of ernstige, aan hun profiel als alleenstaande, ongehuwde vrouw gelinkte problemen hebben aangehaald. De problemen van derde verzoekster die lastig gevallen zou zijn door het bendelid El Diegito, werden in de bestreden beslissingen ongeloofwaardig geacht en verzoekende partijen betwisten de motieven in dit verband op

geen enkele wijze. De Raad wijst er bovendien op dat eerste verzoekster – die gehuwd is met eerste verzoeker – bezwaarlijk als alleenstaande, ongehuwde jonge vrouw kan worden gekwalificeerd.

Zo verzoekende partijen in dezen nog verwijzen naar rechtspraak van de Raad, dient te worden benadrukt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

2.3.4.6.4. In zoverre verzoekende partijen voorts aanvoeren dat zij een verhoogd risico lopen op vervolging in El Salvador als terugkeerder uit het buitenland en hiertoe verwijzen naar de “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van UNHCR (verzoekschrift, stuk 2), stelt de Raad vast dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Uit het geheel van deze informatie blijkt dat veeleer bendegerelateerde problemen van terugkeerders voor hun vertrek uit El Salvador een risico verhogende factor zijn, eerder dan het louter verblijf in het buitenland als dusdanig. Ook het bij het verzoekschrift (stuk 3) bijgebrachte Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die gevlucht zijn voor het bendegeweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes gevisieerd werden. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Te dezen blijkt evenwel uit niets dat verzoekende partijen ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en (gedwongen) moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Zoals in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld, maken verzoekende partijen immers niet aannemelijk dat zij problemen kenden met bendeleden van de bende MS-13 in El Salvador. Verzoekende partijen maken dan ook niet aannemelijk dat er in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Het feit dat verzoekende partijen een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoekende partijen zouden kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoekende partijen niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratieachtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Het verblijf van verzoekende partijen in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekende

partijen nalaten *in concreto* aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van hun eerdere beweerde problemen met bendeleden en/of het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en (gedwongen) moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

In zoverre verzoekende partijen in het verzoekschrift erop lijken aan te sturen dat zij behoren tot de specifieke sociale groep gedefinieerd als ‘terugkeerders’ die in het buitenland hebben verbleven, wijst de Raad erop dat uit artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet volgt dat er twee voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld om als een specifieke sociale groep te worden beschouwd. Ten eerste, moeten de leden van de groep een *“aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden”*, of een kenmerk of geloof delen *“dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven”* en, ten tweede, moet deze groep in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als *“afwijkend”* wordt beschouwd. Hoewel de bewoordingen van de Vreemdelingenwet afwijken van de bepaling in de Kwalificatierichtlijn wijst de Raad erop dat deze formulering werd ingevoerd op grond van de Kwalificatierichtlijn aangenomen in 2004 en dat het Hof van Justitie in het arrest *X, Y en Z tegen Minister voor Immigratie en Asiel* heeft geoordeeld dat een groep wordt geacht een *“specifieke sociale groep”* te vormen als aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 10, lid 1, d) van Richtlijn 2004/83/EG is voldaan (HvJ 7 november 2013, gevoegde zaken C- 199/12 tot en met C-201/12, *Minister voor Immigratie en Asiel tegen X, Y en Z*, arrest van 7 november 2013, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov tegen Hongarije*, pt. 89; RvS 5 maart 2021, nr. 14.253 (c)). De Raad stelt evenwel vast dat voor zover verzoekende partijen doen gelden dat zij behoren tot de specifieke sociale groep die wordt omschreven als ‘terugkeerders’, zij in geen van deze hypothesen voldoen aan de cumulatieve voorwaarden vereist door de rechtspraak van het Hof van Justitie. Er kan niet worden ingezien hoe verzoekende partijen zouden behoren tot een groep met een eigen identiteit die in de directe omgeving als afwijkend zou worden beschouwd, nu zij voor hun vertrek geen ernstige problemen kenden met bendes, noch concreet aantonen waarom dergelijk risico in hun geval zou bestaan in geval van terugkeer.

2.3.4.6.5. Waar verzoekende partijen in het verzoekschrift voorts hekelen dat het CGVS *“opzettelijk het objectieve bewijsmateriaal waarop de bezorgdheid van de verzoekster bewust heeft weggelaten”*, zij verwijzen naar het feit dat zij als gezin in een zeer gevaarlijke wijk in El Salvador woonden die werd gecontroleerd door bendes en zij objectieve elementen hebben aangebracht, met name dat eerste verzoeker slachtoffer was van afpersing door de bende MS-13, dat derde verzoekster bijna werd aangeraakt door “El Diegito” en dat er bedreigingen werden geuit ten aanzien van het hele gezin zodat zij gezien kunnen worden als “terugkeerders” die in El Salvador worden gevisieerd, is het de Raad vooreerst niet duidelijk welke objectieve bewijselementen het CGVS zou hebben weggelaten en moet worden vastgesteld dat verzoekende partijen zich te dezen beperken tot blote beweringen die zij op geen enkele wijze concretiseren, noch duiden op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming en de bestreden beslissingen. Verder beperken verzoekende partijen zich met deze argumentatie in wezen tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij niet vermogen afbreuk te doen aan hoger vermelde motieven van de bestreden beslissingen.

2.3.4.6.6. Inzake de verwijzing in het verzoekschrift naar de humanitaire en socio-economische situatie in El Salvador en de referenties aan rapporten van Amnesty International, wijst de Raad erop dat geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In deze verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt:

“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;*
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*
- c) niet-overheidsactoren (...)”*

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in El Salvador sprake zou zijn van een preciaire socio-economische en humanitaire situatie die in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat zulke situatie, die overigens nergens in het verzoekschrift wordt

aangetoond, louter is te wijten aan een opzettelijk handelen of nalaten van een actor (zie in deze zin HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). *In casu* blijkt verder niet dat verzoekende partijen in deze context zelf worden gevisieerd of dat zij behoren tot een groep van gevisieerde personen. Verzoekende partijen voeren in geen geval aan dat zij bij terugkeer naar El Salvador op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zouden kunnen voorzien.

Verzoekende partijen brengen geen andere persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in hun hoofde kan worden aangenomen dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Zodoende kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoekende partijen, indien zij zouden terugkeren naar El Salvador, door een menselijk handelen op intentionele en gerichte wijze in een mensonwaardige situatie zouden terechtkomen.

2.3.4.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het betoog in het verzoekschrift dat problemen met criminele bendes wel degelijk onder de vluchtelingenstatus kunnen ressorteren, waartoe zij verwijzen naar de "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador*", kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

Waar verzoekende partijen nog betogen dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zijn om hun eigen burgers te beschermen en een intern vluchtalternatief niet bestaat, wijst de Raad erop dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hen voorgehouden problemen met bendeleden, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekende partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad onderstreept verder dat, daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat "*most if not all violence in Salvadorian society*

is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus "*Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus "*Salvador: Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De door verzoekende partijen aangehaalde rapporten van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 3), NANSSEN en de artikels van Foreign Policy, NEWMAN en de BBC bevestigen dat het geweld tussen de bendes en de autoriteiten tot slachtoffers aan beide kanten leidt en dat de bendes zich schuldig maken aan moorden op door hen gevisieerde burgers. Nergens uit deze rapporten en artikels blijkt echter dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen of dat andere methoden of tactieken gebruikt worden die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet-willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

In zoverre verzoekende partijen nog aanvoeren dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst niet aan de administratieve dossiers is toegevoegd, merkt de Raad op dat uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt dat de relevante landeninformatie via url's aan verzoekende partijen en de Raad ter kennis werd gebracht. Verzoekende partijen tonen niet aan dat zij geen toegang hadden tot deze informatie en hier niet op eenvoudige wijze kennis van konden nemen. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekende partijen met een dergelijk betoog geen afbreuk kunnen doen aan voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie in El Salvador.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.3.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en de bewering dat *“de “OP” het niet nuttig achtte om alle nawerkingen van de verzoekende partijen te hebben vermeld”* betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerminst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongelooftwaardigheid van het relaas van verzoekende partijen, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET